

# UJ CIMBORA

Az Uj Cimbora Csa'ádszövetség! képe's gyermekeklapja



— Dicsőség a mennyben Istennek és békeség a földön az embereknek! Im mindenek hallják:  
ma született a világ Megváltója.



## APRÓSÁGOK — TARKASÁGOK

### KIK NYERTEK AZ ELSŐ AJÁNDEK SORSOLÁSON?

Nagy érdeklődés és izgalom mellett folyt le az Uj Cimbora első ajándéksorsolása dec. 16-án délután. A sorsolásra sok szép ajándék gyűlt össze, több, mint 100 darab. De csak a felét sorsoltuk ki, a másik 50 tárgy karácsony szombatjára maradt. Nagy volt az öröm, mikor véletlenül a jelenlevők számaát húzták ki. Mindenki maga választotta ki magának az ajándékot.

A sorsoláson nyertesek lettek, Satumare: Bódy Tibi, Görög Livia, Károlyi István, Papp Józsika, Pontelly Ibi, Kováts Gabriella, Sipos Jolánka, Loy Józsika, Steinberger Miki, Payer Karesi, Hadady Lala, Molnár Erzsike, Debreczeni Feri, Reszler Kató, Moskovits Sára, Kondor Gedeon, Harkácsi Sára, Vidor Iván, Friedmann Gyurka, Codreanu Puiu; Bucuresti: Kadeeska Piroska, dr. Fülöp Pál; Cluj: Szabó Loránd, Báró Bánffy Mária, Grünwald Jutka, Petrovay Szaboles, Deutschek Ildikó, Schilling Jutka; Carei: Herschkovits Ivánka, Fried Vera, Kekécs Gyuszi, Ujházi Piroska; Oradea: Kelemen Etelka; Valea lui Mihai: Kovács Zsuzsika, Spitz Jenő, Betuker Mária, Tóth Klári, Polyák Barna; Seini: Papolezy Laci, Markovits Lórika; Zaláu: Virágh Károly és Palika; Odorhei: Izsák Ibi; Baia-Mare: Henner Aranka, Stoll Lili; Diciosânmartin: gróf Béldy Margit és Miklós; Turda: Kenderessy Miklós; Târgu-Săucuse: Molnár Réka; Ploesti: Nagy Loránd; Ambud: Károlyi Magda és Bereike; Tâsnad: Faff Lajoska.

A II-ik sorsolás nyertesei már csak karácsony után, az új évre, vagy az új év elején kapják meg nyereményeiket. Azoknak a neveit is közölni fogjuk.

\* \* \*

Jan Wardenier 22 éves holland feltalálóról irnak most sokat a lapok. Olyan motort talált fel, amelynek a hajtásához nem kell szén, sem fa, sem benzin. A motor hajtóbereje a süritett levegő, amely úgy álló, vagyis stabil gépek, mint mozgó gépek hajtására alkalmas. A lapok szerint ez a találmány valóságos forradalmat fog csinálni a technikában.

### Neveljük magunkat az akaratereőre.

Nem a gyermekeknél annyira divatos akaratosságra, hanem arra az akaratra, amely tetteinket célunk eléréséhez irányítja, vezeti és az étellel vívott küzdelmeinkben erőnket acélozza. Gyönyörű példája az emberi akaratereőnek, a kitűzött célnak minden akadályon keresztül való győzelmére, a boroszlói egyetem egyik tanárának, dr. Kohn Lajosnak az élete, aki 7 éves korában megvakult. S úgy vakon tanult tovább, nagy küzdelemmel, akaratereővel és kitartással — elvégezte az elemi osztályokat, a középiskolát, az egyetemet — s megszerezte az orvosi diplomát és rendes tanára lett boroszlói egyetemnek.

\* \* \*

### Hány csillag van az égen?

Még a legkitünőbb műszerekkel sem lehet ezt ma még megállapítani. Ha a világ minden egyes lakosa napi 12 órát töltene el csillagszámolással és percenként 100 csillagot számlálna meg, egy millió év kellene hozzá, hogy az összes csillagokat megszámlálják. Hozzávetőleges számolás szerint a világűrben nyoleveezer-millió csillag van.

### KIADÓHIVATAL POSTAJA

Ref. elemi isk. Amați 75, Dr. Fülöp Pál Bucuresti 200, Kálmán Margit Peris 50, Máthé Dénes Brasov 100, Bagossy Adika Carei 100, Balázs Anna Sighet 50, Örtel Kálmán Sighisoara 50, Borbáth Margit Barault 183, Simon Jolánka Eremieni 134, Nagy Kató Mihaeni 100, Bartha István Bervenii 100, Zavada Karesi Tg.-Mures 100, Kovács Teruska Seini 200, Veszprémi Klárika Márculeni 137, Török Feri Alba-Iulia 217, Izsák Ibolyka Odorheiu 100, Istvánffy József Oradea 100, Károlyi Magduska és Bereike Ambud 170, Loco: Szálka Etuka 17, Szabó Béluska 43, Tereh Sanyi és Klári 28, Lövy József 17, Moskovits Sára és Andor 50, Grünfeld Laci 17, Reszler Kató 17, Osváth Laci 50, Rosenfeld Sanyi 50, Molnár Erzsébet 17, Mészáros Imre 20, Moskovits László 50, Adler Józsika 20, Szabad Pisti 20, Balogh Anti 17, Fodor Anci 17, Bódi Sanyi 25, Csáky Ica 200, Papp Józsika 17, Róth Gyula 50, Rosenfeld Lola 17.



### KARÁCSONY HIVOGATÁSA.

Jöjj el szép karácsony,  
Oszlasd el a gyászunk:  
Szomoruságunkban  
Jobb napot is lássunk,

Hadd lássuk a jászolt  
Az Isten fiával  
S boruljunk elébe  
Szent átélmődással.

Betlehemi csillag  
Ragyogó sugára,  
Hajolj le még egyszer  
A szegény világra.

Hajolj le mosolygó  
Hajnal égi szárnyán,  
Angyalok szavára  
Most várunk csak árván.

Az ég üzenetjét  
Szívünkbe fogadjuk  
S az egész világnak  
Ime, tudtul adjuk:

Dicsőség a mennynek,  
Békesség a földnek,  
Nyujtsanak ma jobbot,  
Kik egymásra törnek.

Harc, háboru szünjék,  
Vérpatak megálljon,  
Nemzetek szívébe  
Jóakarát szálljon.

Szeretet szent lángja  
Egekig lobogjon,  
Az az áldott kised  
Oh, hadd mosolyogjon!

Debrecen.

Baja Mihály.



## Árva Miska karácsony estéje

Szegény Miskának két éve temették el az édesanyját. Édesapját meg nem is ismerte. Lelketlen emberkufárok rábeszéltek, hogy adja el a vagyontörzst és próbáljon szerencsét Braziliában. Ott lehet sok pénzt keresni, urasan élhet és még haza is küldhet. Nem is látták többé a faluban, ahogy elment. Egy félév sem telt el, jött a szomorú értesítés, hogy járványos betegségben meghalt a Miska édesapja Braziliában.

Hogy aztán később az édesanyját is elvesztette, árvaságra maradt Miska, alig volt nyolc éves. Azóta bizony csak tengődött, egyik házból ki, a másikba be. Még jó, hogy falun hamarabb megsajnálják az árvát, mint teszzen fel a kőpalotájú nagyvárosokban. Innen egy viseletes eszima, onnan egy kidőlt-bedőlt zsirós kalap, amonnan egy kinőtt gunya, egy kis meleg étel kikerül. Hálóhely is akad valamelyik gazda istállójában a szénatartóban, vagy a szalma közt. Így valahogy csak elvergődik és feleseperedik az árva.

— Még ha nyár lenne! — gondolja Miska magában, ahogy jó el a szövetkezet előtt. — Nyáron szállást ad a bokor is. De a tél! — S fázósan huzza össze magát a Sulyok Andris kinőtt gunyájában. Lyukas biz az itt is, ott is, fütyül be rajta s keresztül-kasul járja az éles, metsző szél.

Megcsikordul a szövetkezet ajtaja, Andris fordul ki rajta. Sót, paprikát, ecetet s megymást vásárolt. Megismeri az előtte haladó árva fiút.

— Hé Miska! — kiált utána. Miska megáll s bevárja Andrist. Andris hirtelen nem is tudja, hogy miért is állította meg az árva fiút, csak hogy mondjon valamit, kérdi:

— Fázol Miska? — Miska szomorúan mondja:

— Én már megszoktam a fázást. Mindig fázom, csak nyáron nem. Akkor mindegy, hogy milyen gunya van rajtam.

— És a karácsony estét hol töltöd el? — kérdez újra Andris.

— Ntm tudom még — kong tompán a Miska szava. Kimegyek az édesanyámhoz s azu-

tán majd eltelik az éjszaka is valamelyik szénapadláson. Szürszabó Józsefénél mindig megtűrnek.

— Szénapadláson? — üti meg Andris szívet a szó. Ahol sötétség van, egér, patkány is járhat, sem egy kis meleg étel, sem egy kis kalács? Óh milyen szomorú karácsony este lenne ez...

— Tudod mit Miska? — mondja hirtelen — gyere hozzánk, töltsd el nálunk a karácsony estét. Édesanyám biztosan nem fog haragudni, hogy elhívtalak...

\* \* \*

Jószivü asszony volt az Andris édesanyja, de hogy is haragudott a fiára. Mődot adott az Isten a szorgalmas munka után, ha a gyerekek kedve van hozzá, hogyne fognának fel az elhagyatott árván. Így gondolta. Hogy egy kicsit istállószaqu, meg szurtos is az alsóneműje? hát hogy tisztalkodjon szegény, ha nincs, aki mosson rá. Biz azt előbb meg kellett fűrösztetni, tiszta inget adni rá. No felső ruha is került az Andriséből, így aztán csak közé lehetett engedni karácsony este a többi gyerekeknek.

Óh, hát ennyi gyönyörűségben sem volt még árva Miskának része, mint ezen az estén. Meleg szobában, a nagy boglyas kemence mellett ott játszadozhatott ő is, Andrissal, meg a többi testvéreivel, akik épp olyan szívesen beszéltek vele, mint Andris. A három éves Zsuzsika, mintha mindent értett volna, jószivüen megfelezte a kalácsát Miskával.

Egyél Miska, egyél! — biztatta s még mosolygott is hozzá nefelejtéskék szemével.

Hát még amikor jöttek a kántálók, hozták a Betlehemet! Olyan volt, mint egy nagy csillag. Benne egy picurka istálló, a jászol, a barmok s az istállóban a kis Jézus. Miska elnézte volna akár reggelig is. De hát soká nem nézhetette, mert a többi gyerekek is akarták látni. Hallgatta hát a kántálók érdekes mondásait, ahogy egymás közt beszéltek:

— Jöjjön be kend, öregapám!



— Nem megyek, mert a hétméteres kolbászt a nyakamba akasztják.

— Dehogy is akasztják, dehogy is akasztják. Jöjjön be kend, öregapám!

— Nem megyek, mert a gazda nádpálcajával kurtán-furesán elhegedüli a nótám. A gyerekek nagyokat kacagtak a furesa mondásokon.

Sohasem volt még ilyen pompás karácsonyestéje Miskának.

Éjszakára a meleg kemence mellett vetettek neki ágyat. Ugy aludt el boldog, megbékélt mosolygással sápadt, sovány arcán.

Sulyok gazda, meg a felesége még egy kicsit beszélgetek az elesendesült házban. Miska az igazak boldog álmát aludta s így nem hallotta, hogy éppen ő róla volt szó. Az Andris édesanyja beszélt:

— Aztán nézze csak édes uram, úgy is kell tavaszra egy kis cselédke a tehenek, lovak mellé. Majd ellesz itt a gyerekekkel. Andris egész oda van érte. Tán a jó Isten is úgy akarja, hogy mi fogjunk fel az árván.

— Nem bánom — mondotta kis gondolkodás után gazduram is, legyen hát nálunk ezután az árva...  
*László Marcella.*

### REMÉNY.

Esik ső pityereg,  
Olyan, mint a rossz gyerek,  
Hol sirdogál, hol nevet,  
Tréfálnak a fellegek.

A rét felett köd uszik,  
A kis falu aluszik.  
Szellő, ki tudja hol jár,  
Pihen az egész határ.

Én is fejem lehajtom,  
Bánatom elsőhajtom.  
Ej! . . . Ne sirj, Te rossz gyerek  
Hiszen lesz még kikelet.

Lesz még tavasz, lesz még nyár,  
Ujra virul a határ.  
Nem temeti be a tél,  
Akinek a hite él.

**Kirjárné Kováts Emma.**

### NAGYOTMONDÓ GERGELY BÁ' HIHETETLEN TÖRTÉNETEIBŐL.

#### *A különös vadászkaland.*

— No, még így se jártam, mint a multkor, mikor vadászni indultam — kezdett egy újabb történetbe Gergely bá'.

— Nyulpecesenyére vágyott az asszony. Teljék hát kedve — így magamban s előkészítém jó vadászpuskámat és neki a mezőnek.



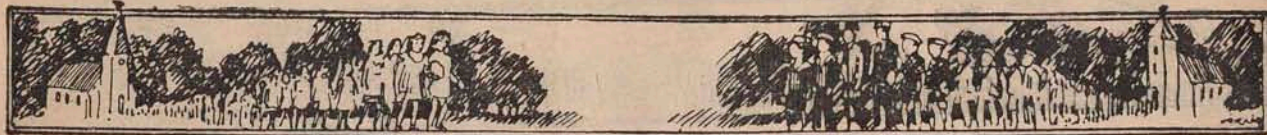
#### Az oroszlán és a nyul. (Lessing)

Barátsággra méltatta az oroszlán a nyulat.

— Igaz-e, kérdé egykor a nyul, a bizalmasság által neki bátorodva, igaz-e, hogy az oroszlánt, az állatok hatalmas királyát, egy silány kakas kukorékolása is meg tudja riasztani?

— Tagadhatatlanul igaz — viszonzá az oroszlán őszintén, — hanem általában azt lehet tapasztalni, hogy minden nagy állatnak meg van a maga gyengéje. Így bizonyosan hallottad már az elefántról, hogy az meg majdnem észét veszi ijedtében a disznóröfögéstől.

— Igazán? — kiált fel a nyul csodálkozva. — No most értem tehát, hogy mi, nyulak is, miért félünk annyira a kutyáktól.



# Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen

IRTA: TELEKY DEZSŐ

10

— Csillag ur, mit szól mindezekhez? Hát látott még maga ilyen nagyszerű csodát?

— Hát lehetettilyent még elképzelni is? — felelte Csillag ur, szemüvegén egyet igazítva. — Látja, kérem, én mindig mondtam, hogy az ember közönséges kétlábu állat.

— Kérem, kérem! kivételek is vannak! — jegyezte meg a pocakos bácsi kissé sértődötten.

— Nines, kérem, kivétel! Csak azt nem tudtam, hogy a négylábu állat is átalakulhat közönséges emberré! Ez a huszadik század legnagyobb csodája, mely minden téren szellemi forradalmat fog csinálni. Tudja mit mondok, Van der Grüne ur? (így hívták a pocakos bácsit!) Én most semmi egyébbel nem törődöm. Én az egész dologban csak egy mesés üzletet látok. Régi elvem, hogy mindenben keresd a pénzt! Figyeljen hát ide! Ezt a csodálatos dolgot ne csodáljuk sokáig, hanem sürgősen aknázzuk ki, mert az idő pénz — mondja az angol.

— Hogyan gondolja a kiaknázást, Csillag ur?

— Hát ugy, hogy ezt a medveembert, ha török, ha szakad, birtokunkba kerítjük. Aztán drága pénzen eladjuk a helybeli állatkertnek, mely amint tudjuk, a világ egyik legnagyobb állatkertje. Mit szól hozzá?

— Gondolatnak nagyszerű! — válaszolta Van der Grüne. — Csak a kivített hogyan hajtjuk végre?

— Bizzá csak reám! Hamis Csillag legyen az én nevem, ha még ma délelőtt nem hajtom végre a tervemet.

— Talán belelő a lábába? És így teszi harcképtelenné?

Micsoda balgaság lenne ez! Épen kell elfognom! Igen, épen! Még egy szőrszála sem

szabad, hogy kihulljon!

— Csak merje, Csillag r, rátenni a kezét! — felelte Van der Grüne baljóslatu arccal! — Csak merjen ilyen csacsiságot elkövetni, majd magára borul a csillagtalán örök éjszaka.

— Ne féltsen engem, Van der Grüne ur! Csak bizza reám. Van itt ész! Odamegyek s megszólítom.

— Elment a sütnivalója? — s megragadta az induló Csillag kabátját. — Oda ne menjen, ha nem akar medvecukorra válni! Oda ne dugja az orrát, ha meg akarja látni a mai vacsoracsillagot!

— Nézze, Van der Grüne ur, maga engem ne tartson vissza egy pompás üzlettől! Az a medveember már megevett egy egész sonkát. Jól lakott. Reám már nem lehet gusztusa! Most ilyenkor okosan beszélhetek vele, ha ugyan tud beszélni. De feltétlenül megpróbálok!

— És milyen nyelven szólítja meg?

— Hát, mondjuk, németül.

— Próbálja meg, de vigyázzon az arca bórérére!

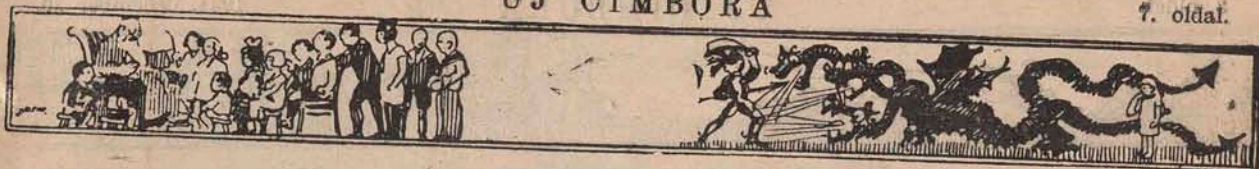
— Az elég vastag, nem féltsem senkitől! — Ezzel keresztülfurakodott az embergyűrűn s Barnabáshoz közeledve, előtte mintegy öt lépésre megállott.

Nagy szörnyülködés moraja zugott végig a néző publikum sorai között.

— Guten Tag wünsche ich, mein Herr! — üdvözölte Csillag ur a mackót és sapkáját udvariasan megemelte Barnabás előtt.

Barnabás felállott és kedélyes szalutálással viszonzotta az üdvözlést. Majd heves tiltakozással jelentette ki, hogy: Nix dajes!

— Nix dajes! — ismételte meg Csillag ur nagy örvendezéssel. — Hisz akkor ön, méltóságos uram, — bocsássa meg, nem tudom a be-



*A közönség csodálkozással álldogált Barnabás ketrece előtt.*

eses nevét, sem foglalkozását — akkor ön magyar!

— Iged, székelj bedve vagyok, a gyergyói havasokból. — Erdélyből repülőgéped jötted ideig. Neved Barnabás, foglalkozásod erdőbirtokos. Dem vagyok én béltóságos, de bindenesetre: tekintetes és vitélő a cibeb.

— Én pedig, ha szabad bemutatkoznom: Csillag Móni gyémántkőszőrűs vagyok. A világháboru lezajlása óta itt lakom Amsterdamban. Mint régi ékszerész, megtanultam itt a gyémántkőszőrűlést. Hollandiában ez nagyon fejlett ipar. Egyébként Magyarországról származom. Bölcsőmet ezelőtt harminchat esztendővel Reszege-Piskolton ringatták. A magyar nyelvet még mindig tökéletesen beszélem, bár itt kevés alkalmam van erre. Nagyon örvendek, hogy van szerencsém ismét anyanyelvemen beszélhetni, hogy van szerencsém tekintetes és vitélő erdőbirtokos urral eszmeeserét váltani. Különben is én újságíró is vagyok s

mint ilyen engédje meg, hogy napilapom részére miegymást megírhassek erről a hihetetlennek látszó csodálatos találkozásunkról.

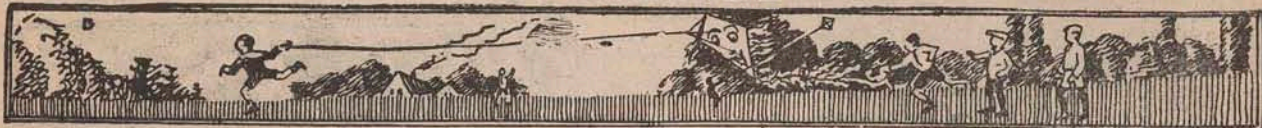
Barnabásnak nagyon jól esett ez az udvarias hang.

— Abint tetszik, urab! — válaszolta készségesen. — A beszéd bég egy kissé dehezebre esik, bert szörnyed beg vagyok hülvé, amióta az Olt jege beszakadt alattam. De azt hiszeb, hogy azért beg fog edgeb érteni.

Csillag Móni ajkán ravasz mosoly lebbent el. Most már teljesen tisztában volt, hogy mitévő legyen?

— A nátha az, kérem, semmi! — vigasztalta Barnabást. — Igaz, hogy ez a baleset szörnyen kellemetlen érzés, de gyorsan el lehet úzni. Nekem van egy nagyszerű náthaellenes találmányom. Egyet majd szippant belőle, tizez prüszkölni fog utána, de aztán a náthának, legyen akármilyen makacs, gyökeresen vége.

— S hol van az a gyógyítószer? — érdek-



lődött Barnabás élénken.

— Nincs nálam, de ha parancsolja, rövid időn belül átadhatom. Majd a szer titkát is elárulom. Szépen lehet azzal szerezni! Sok pénzt kereshet!

— Pénzt? Sok pénzt? Hát akkor, kéreb, hozza el nekeb ezt a csodaszert.

— Sietek! Repülök! — kiáltott fel Csillag lelkesedve s köszönés nélkül óriási léptekkel távozott.

Van der Grüne utána loholt, alig tudta utolérni.

— No mi a hír?

— Fusson el az állatkert igazgatójához s kettőnk nevében kösse meg vele az üzletet. Kérjen tízmillió forintot. Tízmillió forint ellenében szállítom a beszélő medvét. Ez a medve kimondhatatlan érték. Mérhetetlen jövedelemforrása! Világsláger, világmarika! Verhetetlen, utánozhatatlan szenzáció! Reklámokról is gondoskodják, de azonnal. Mindenütt falragaszok, este világító fényjelek és hirdetések ragyognak az utcákon, tereken, mindenütt. Hadd tudja meg a nagyközönség ezt a boldogulásig elképesztő, észveszejtő, óriási csodát.

Csillag Móni ajkáról csak úgy buzogott a szó. Ujjongva lihegte: Gazdag emberek leszünk! — s elrohant a városba.

Alig telt el negyedóra, már vissza is száguldott egy vörös autón. Midőn az autóból leugrott, a tömeg tisztelettel és bámulattal nyitott neki utat. Egyenest Barnabásnak tartott.

— Itt a bűvös nátha elleni szer! — kiáltá izgatottan, fénylő szemekkel s egy kis üveget nyújtott át Barnabásnak.

— Tessék a dugóját óvatosan kinyitni s azután az üvegeséből jó mélyen szippantani.

— És elbulik a dátha?

— Véglegesen.

Barnabás a dugót szép lassan, vigyázva kidugta... az üvegesét orrához emelte s boldogan szivta... szivta magába a kábító illatot, ami nem is volt olyan kellemetlen.

— Egyszer csak a tekintetes ur támologni kezdett, mint a részeg ember... Majd hangtalanul összeesett.

A kábítószer *kloroform* volt.

A tömeg, mely szájátva nézte végig a kü-

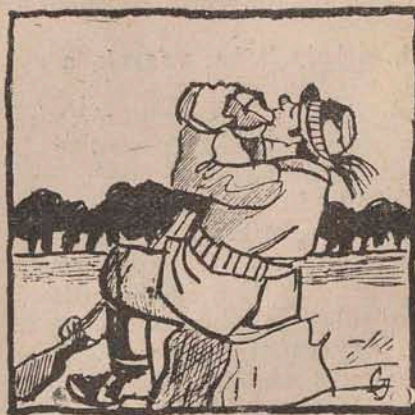
lönös jelenetet, nem tudott felocsudni bámulatából. Senkisémet értette meg, hogy mi történt? Szélhűdés érte-e a medvét, vagy mi a baj?

Csak azt látták, hogy az autó markos legényei megragadták a mozdulatlan Barnabást, kettő a mellsőlábát, kettő a hátulsó lábát s bemelték az autóba. Azután burrogás, pöfékelés... és a Vörös Ford-gép eltűnt a szemek elől.

Barnabás, mikor estefelé fölébredt, *hatalmas vasketrecben találta magát — egyedül.*

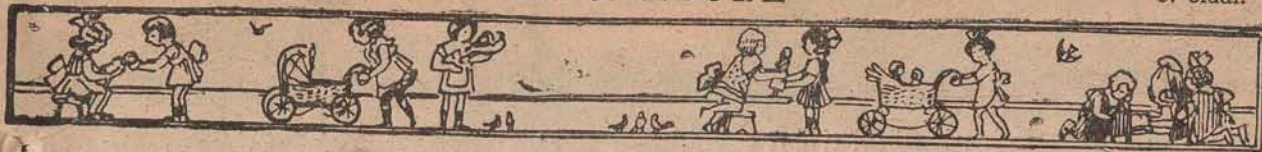
Tünődött, hogy miként is került ebbe a nagy kalitkába? Feje kábult volt... Ugy érezte, hogy erősen szédül. Most kezdett csak ráeszmélni, hogy alighanem azzal a csodaszerral kábították el, aztán idehureolták — talán örökös rabságba?! Irtózatos haragra lobbant! mackómódra bömbölt! Odaugrott az egyik vasrácshoz. Megragadta mindkét hatalmas mancsával. Rázta, rázta, ahogyan tudta, de bizony az nem engedett. Felindult állapotban csak most vette észre, hogy elég nagy közönség áll a ketrec előtt s hogy az a lelketlen közönség csufolódo taglejtéssel és hahotázással kíséri hiábavaló erőlködéseit.

## II.



Kutya, éles szél vágódott az arcomba. Szerencsére az asszony egy kis sziverösítőt dugott az oldalzsebembe. — Leültem hát egy fatönkre, hogy pihenek. — No, az üvegben nem sok volt, hamar a fenekére néztem.





BCU Cluj / Central University Library Cluj

Oh be szép kis karácsonyfa!  
Minden jóval télerakva!  
De jó volna, hogy ha máma  
Minden házba angyal szállna.  
Egynek ruhát, másnak babát,  
Janesinak dobot trombitát,  
Sok-sok ajnádékot vinne.

## A fenyő

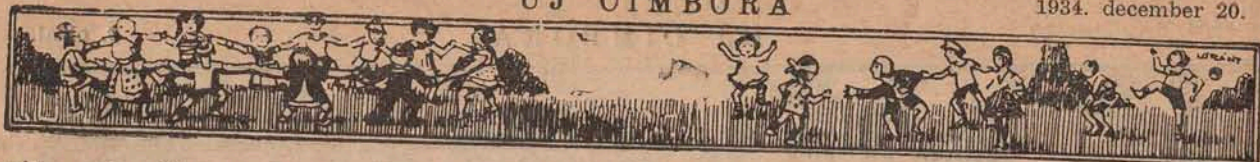
Hóval fedett hegyek alján — nagyon messze, nagyon régen — hó csillant egy fáska karján, fénylett a nap fenn az égen, fehér télen. Metsző szellő suhant tova, susogtak a fehér pelyhek, mert egy tündér mosolyogva lebegett a szellők felett s dalt rebegett...

A kis fáska, a kis fenyő, lölnézett a tündérkére; elpihent a metsző szellő, leszállt a fenyő tövére tündérkéje. Fehér tündér, fehér tájon széttekintett és a fáska azt susogta: „Mint egy álm, szép vagy teher tündérlányka, minden látja!”

Tündér ajkon hangzott a szó: „Fehér tájak reményzöldje üdvözöllek, te drága, jó ha-

vas hegyek őrizője, zöld fenyője!” „Mesélj nekem!” — szólt a fáska. Csöndes lett a havas környék, megszólalt a tündérlányka: „Amit mondok épp most történt, jött egy esőpesség! ... Messze, messze a fénylő nap forrón ragyog a dus földre a magasból... A mező kap fényesőt... az ég szülötte onna jött le!

Kicsiny barlang, kisebb jászol befogadta a Megváltót; mert nem hagyott helyet másol ó, ki kincsét hintni vágyott. Legyen áldott! Hallod fáska? a Teremtő kicsiny fia földre lépett, hogy megváltsa az embert. Ó, az embert, aki nagyot vétett. Fáska érted? Roko-



nid a vén cédrusok dus lombjai titkot sugnak,  
örök titkot... Csillag futott! Enek hangzott  
pásztoroknak, bárányoknak... Csodás égben  
örök fények s angyalének hangzik tova!  
"... Fehér tündér veled érzek: Ó a világ-  
megváltója, vigy hát oda!"

Hóval hintett fenyő fácska minden ága  
megremegett, vitte már a tündérlánya...  
— Erdők, mezők, hegyek felett átlebegett.

Megérkezett egy szép este, Betlehem kis  
barlangjához, havas ága csöndben leste, hogy  
menjen a jászolkához?... Mi lesz már  
most?... Fényes fehér angyal sereg meg-  
látta a fenyő fácskát; ragyogtak rajt' a hó-  
pelyhek — feldiszipítették sok ágát, tudták vá-  
gyát. Hitet, reményt, szeretetet raktak reá,  
fénylett a fa: jóság, szépség rajt' lebegett s  
az ég csodás egén hada, sok sugara.

Az angyalhad kézbe vette és levitte a kis-  
dednek. Örült a fa, mert felette a jövő képe  
jelent meg, s gyermek szemek. Titkos ajkon  
hangzott a szó: „Béke, áldás szállt a földre!  
... Megszületett a Megváltó!... Sok ember-  
nek lesz jövőre szent fenyője!...”

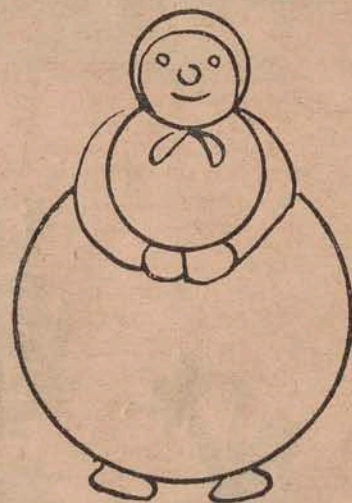
És azóta karácsonykor minden a kisde-  
det várja: ember, állat, madár, bokor...  
legjobban a havas áva fenyőfája.  
Oradea.

Bodnár Irma.

III.



Kutyateremtette — szíverősítője, nemhogy  
megerősített volna, de még elálmosított. Jó va-  
dászpuskám magam felé fordítottam, hogy ha  
erre fut a nyul, lekapom a puskámmal. Várok,  
várok, bóbiskolok, egyszer csak a leshelyen el-  
nyomott az álom.



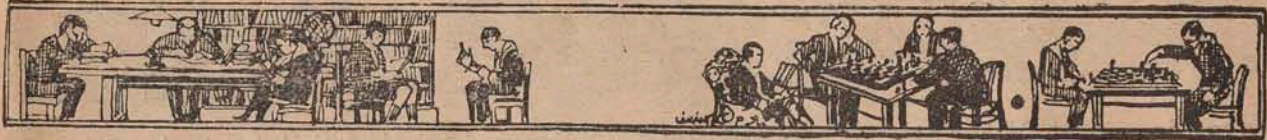
Akik még nem ismerik ezt a figurát, pró-  
bálják meg lerajzolni a kis rajzfűzetbe.

### PALMICZA KARÁCSONYFAJA.

Angyalka hozta erdő mélyiből  
Ezüst-fehér december-éjszakán.  
Oly sok és szép volt hajlós ág-boga,  
Hogy szinte tulnót a szoba falán.  
Volt rajta száz szín, eukor és madár...  
Angyalhaj, csillám fénylett ágain,  
S alatta ült a kékruhás Lili,  
Igy sóhajtott fel a jó kis Pálnéica,  
Mig taragygog a szép fa száz dísze:  
„Jó Jézuskám, ki gondoltál reám,  
Gondolj másokra is, — mindenkire!  
Ó, hány szegény kis gyermek van, aki  
Most fázik, éhezik, sir, vagy beteg!  
Szeretném őket idehívni mind,  
Hogy ők is, mint én, úgy örüljenek!

Jó Apukám, ki már az Égben él —  
És onnét is vigyáz rám és szeret, —  
Tudom, hogy együtt szánja most velem  
A sok szegény, éhes gyermeket!  
Anyukám, édes, — itt áll még a sok  
Cukrosfalat a karácsonyi fán:  
Engedd, hogy adjunk pár szegénynek is,  
Hisz megmarad azért még nékem is  
Lili babám és a két kis cicám!”  
Visău de sus.

Krüszelyi Erzsike néni.



### A LEGDRÁGÁBB AJÁNDÉK.

*Macl Ferenc.*

Csillaguton esengő esengett,  
Csipkefodros felhő lengett,  
Megrebbent az angyal szárnya...  
Én is sokszor vártam régen,  
Hogy leszálljon, hozzám érjen  
Karácsonyest szent csodája.

Gyertya gyuljon fenyőágon,  
Éledezzen édes álom.  
Kis Jézuska két kezéből—  
Óh, hogy vártam, óh, hogy lestem,  
Szívszorongva, hogy kerestem  
Angyafiát kincses égből.

S mikor nyílt az ajtó zárja,  
Kitárult az ég csodája:  
Csillagdiszes fenyő mellett  
Hintalovat, hogy megláttam,  
A világon nem volt nálam  
Örvendezőbb, boldog gyermek.

Fáradt szívvel most is várom,  
Hogy eljöjjön szent Karácsony,  
De a csodás örömetén  
Angyalhozta játék helyett,  
Ég kincséből a legszebbet,  
A legdrágábbat szeretném.

BCU Cluj University Library Cluj

Ha Ő jönne mosolyogva,  
A szívemre békét lopna,  
S kérdené, az élet fáj még;  
Begyógyitná a lelkemet.  
Ez volna a legkincsesebb  
Karácsonyi szent ajándék.

Cluj.



## Róka koma karácsonyfája

Mese.

— Mondanék valamit feleség, kezdte Róka koma a szót, ha egy kicsit ide figyelnél, mert ezen a dolgon már régen töröm a fejemet.

— Csak mondjad kedves férjem, felelt Rókáné, te már sok okos dolgot kitaláltál életedben.

— Ez lesz a legokosabb, hencegett a Koma. Tudod mindig hallottam, hogy az emberek karácsonykor megajándékozzák a szegény

sorsu vagy árva róka gyermekeknek, de úgy, hogy nekünk is legyen benne egy kis hasznunk, nem dolgozunk olyan önzetlenül, mint az emberek.

Nem hiába tartanak **ravasz** rókának, mert ezt csakugyan szépen kifundáltam, dicselkedett Róka koma.

— Mond el már a tervedet, mert a kíváncsiság kifurja az oldalamat.

— Tudod asszony, úgy csináljuk a dolgot,



ga módja szerint. Mikor aztán a gyermekeket összehívjuk, én egy szép beszédet tartok, minden teremtett lélek arra fog figyelni. Te pedig azalatt úgy intézed, hogy egy gyertya félre billenjen s a láng belekapjon az ágba. De el ne feledd előre egy fazék vizet a sarokba tenni.

Erre én elkiáltom magam: Tűz van! meneküljön ki menne tud! A gyermekek megijednek, elszaladnak, mi gyorsan eloltjuk azt a kicsi tüzeeskét és megesszük a sok jó pecsenyét.

— Jaj, de nagyszerű! áradozott Rókáné, ilyet sem tudna más kieszelni, csak te és örömeiben jobbról-balról megcsókolta élete párját.

Számlálták a napokat, mikor jön el a várvavárt karácsony, mert nagyon tetszett nekik a terv.

Ha nehezen is, csak multak a napok s elindultak gyűjteni a nagy háti kosárral. Mindenütt megdicsérték őket a jó szivőkért, hogy nem sajnálják a sok fáradságot a szegény kis árva rókafiakért és adtak bőségesen a karácsonyfára, hogy alig birták Rókákék hazacipelni.

A koma betanult egy üdvözlő beszédet és amíg a felesége felagatta a sok jó holmit, ő egyre csak a szónoklatot próbálgatta.

Haragudott is a felesége, hogy miért nem segít, mert munka közben is szavallhatna, de Rókakoma azt felelte, hogy asszonymankát nem szokott végézni. Ő az eszével dolgozik.

Este nagy örömmel gyülekezett a sok rókacsemete. Már messziről csiklandozta az orrukat a pompás illat, a sok jó pecsenye szaga.

De illedelmesen megálltak és tátott szájjal hallgatták a Róka koma dikeióját, melylyel mind a saját jó szívet dicsérte és elnevezte magát az árvák atyjának.

Közben Rókáné mind a fán rendezgetett s mintha csak véletlenül történné, megbillen-

A szegény rókafiókák hanyathomlok szaladtak kifelé, vissza sem mertek nézni.

A koma odaugrott a fához, oltani kezdte a tüzet, de az gyorsan terjedt tovább a gyulakony fenyő fán.

— Vízet! Vízet! kiáltotta torkaszakadtából, de nem volt sehohly csepp viz. Rókáné elfeldte odatenni a fazekat, Hogy elfoljtsa a tüzet, reáborította a felesége híres nagykendőjét, de a láng abba is belekapott. Sercegett a sok jó pecsenye, csepegett a zsir, de a lángoktól meg sem lehetett közelíteni.

A koma ugyan megpróbálta, de vesztére, mert a láng belekapott a lompos farkába is. Ugy szaladt kifelé, mint egy üstökös csillag a fényes uszályával és meg sem állt a patakig, oda belevetette magát, ott nyögött éjfélig is a hideg vízben, mert a bőre is meg volt perzselődve.

Igy járta meg Róka koma a nagyszerű eszméjével, mert a csalafintaság sokszor visszafelé süll el.

Gál Lajosné.

#### IV.



Észreuvé ezt a közeli árokban meghuzódó rókafi. — Nosza, közelébb óvakodott nagy kiváncsian.



Ahogy kis munkatársaink írnak:

### KARÁCSONYKOR.

Hull a hó.

Csillogó

Pihe száll, mint madár...

Angyalok

Szálljatok,

Fenyőfát hozzatok!

Jézusunk,

Szent Urunk

Ünnepén, estején

Istenünk,

Adj nekünk

Szép áldott karácsonyt...!

Budapest.

**Nemes Nagy Agnes.**

**Kiss Sándor,** Brasov szünidei beszámolója:

Mikor levizsgáztam a református elemi IV.-ik osztályáról, otthon az az öröm ért, hogy levél jött Kiss nagymamámtól Aradról, amelyben írta, hogy augusztusban vár bennünket dinnyeszüretre, mivel ott sok dinnye terem. Nagy volt az örömünk s már jóelőre készülődtünk az utra a kis öcsémmel. Karsay nagymama vitt el bennünket Aradra, ott is maradt velünk 3 hétig. Jaj, de pompásan is telt el a vakáció! Megismerkedtem az ottani fiukkal, akikkel barátságot kötöt-

### KI MIT ÜZEN AZ UJ CIMBORÁNAK?

Én azt üzenem, hogy a karácsonyi angyal vigye el a szerkesztő néninek a mi szívünk szeretetét.

*Hajós Pista, Oradea*

Írjon mindig az Uj Cimbora olyan meséket, amin sokat lehet kacagni, mint a Nagyot mondó Gergely bácsi lehetetlen történetén.

*Krámer Bandi I. g. o. t. Cluj.*

Akinek nem jár az Uj Cimbora, rendelje meg, mert ez a legkedvesebb karácsonyi ajándék.

*Görög Livia IV. el. o. t. Satu-Mare.*

Alakítsuk meg egymás között az Uj Cimborák Testvérszövetségét.

*Pándi Karcsi, Timisoara.*

Nekünk, erdélyi gyermekeknek legkedvesebb, legszebb kis újság az Uj Cimbora.

*Moskovits Sárka IV. el. o. t. Satu-Mare.*

Ha Sätmarra megyek, meglátogatom a Szerkesztő nénit.

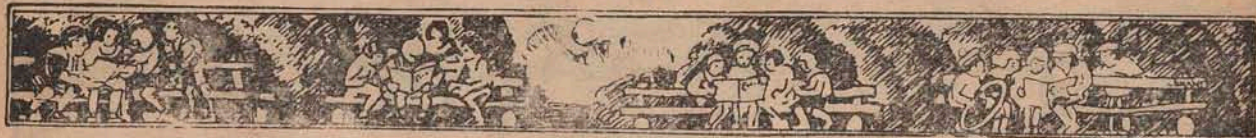
*Dibáczy Béla IV. el. o. t. Oradea.*

Boldog ünnepeket kíván minden kis cimborának

*Ifj. Tódor Jánoska, Mercurea-Ciuc.*

V.





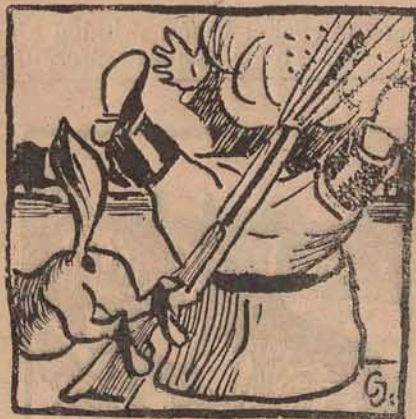
## BÉLYEGGYÜJTÉS

De ha foglalkoznak is sokan bélyeggyűjtéssel, a bélyeggyűjtők között általánosan elismert legnagyobb és legtökéletesebb gyűjtemény az angol királyé. Számokban ki sem fejezhető értéket ér, nem is egy vagyont, de egy kis országot érő gyűjtemény az angol király bélyeggyűjteménye. Külön palotában, külön őrség őrzi, detektívek egész légiója figyel a palota körül megfordulókat. Detektívregénybe illő trükkök és módok mellett igyekeznek ugyanis más bélyeggyűjtők az ellenfél bélyeggyűjteményéből egy-egy ritkaságot megszerezni.

## KI TALÁLJA KI?

1. Milyen iparágak foglalkoznak a buza, rozs, árpa, zab, napraforgó feldolgozásával?
2. Milyen nagyobb állomások vannak Salumareiól Bucuresliig a fővonalon?
3. Domiňan után ki lett a rómaiak császára és mit tett azonnal Traian?

VI.



## SZERKESZTŐI UZENET

Családszövetségünk tagjainak, munkatársainknak, kis olvasóinknak kellemes és boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk.

Itt említjük meg, hogy az ünnepekre való tekintettel az ujévi számunk, épp úgy, mint tavaly, összevont szám lesz. Az 1. és 2. szám egybefűzve jelenik meg valamivel később, mint január 1.

**Teleky Dezső, Coltesti.** Ha csak tehetem, rövidesen írok. Kellemes ünnepeket kívánok. Szíves üdvözet. — **Kolozsváry József, Bára.** Könyvét későn kaptam meg, úgy hogy az ismertetés már elvesztette az idő szerűségét. Szíves üdvözet. — **Bodnár Irna, Oradea.** A kéziratok megérkeztek. Ezek is és a már régebben beküldöttök is sorra kerülnek. Ha csak egy kis időm lesz, kedves levelére levéllel válaszolok. Kellemes ünnepeket kívánok. Szeretettel üdvözlöm. — **Suba Dániel, Vulcan.** Jól esett levelét olvasnom, amelyben részt akar vállalni munkánkból. Bizony ez a legfelelősségteljesebb, de egyszersmind a legfontosabb: a lap szervezése. Ha rövidesen nem is tudnék ez irányban mostani nagy elfoglaltságom miatt írni — egy kis türelmet fogok kérni — visszatérek feltétlen rá. — **Simon Jolánka, Eremieni.** Jól tetted Jolánka, hogy gondoltál az Uj Cimborára, az ajándéksorsolásra mi is betettük a neved a kalapba. A címed átjavítottuk. Ujévtől most már a helyes névre megy az ujság. — **Bartha Iduska, Bereveni.** Hogy teli otthon a karácsonyi vakáció? Ha karácsony után megyek fel Clujra, lehet, hogy meglátogatlak benneteket az intézetben. — **Borbath Margitka, Barault.** Bekerültél az ajándéksorsolásra te is. — **Zavada Karsai, Tg.-Mures.** Még csak jövőre kerülsz az iskolába, de az Uj Cimborának már is lelkes olvasója, illetve mesehallgatója vagy s a neved már is le tudod írni. Hát még az a pompás rajz, amit a postautalvány szelvényére rajzoltál, az már aztán igazán nagyszerű, még karácsonyfát is rajzoltál oda. No, ha így szeretsz rajzolni, küldünk is neked egy kis ajándékrajzfűzetet. — **Nagy Kató, Mihaeni.** Vártuk a karácsonyi üzeneted. — **Örtel Karsai, Sighisoara.** Az ajándéksorsolásra a te neved is bekerült. Írd meg majd, hogy töltötted a karácsonyt. — **Balázs Annuska, Sighet.** Az előfizetési díjat megkaptuk, de várunk ka-



Írtél rólad, kicsi Klárka. De én még többet is szeretnék. Tudod mit? egy szép bemutatkozó levelet. — **Izsák Ibolyka, Odorheiu.** Már egy éve vagy kis cimboránk, de még most sem ismerünk közelebből. Írj hát egy szép beszámoló levelet. Az ajándék sorsolásra a te neved is bekerült. — **Istvánffy Ellike és Évike, Oradea.** Hozott e sok szép ajándékot a karácsonyi angyal? Nagyon kíváncsi vagyok rá, hogy mit hozott. Rajzolatok e azóta az Uj Cimborának? Az új esztendőben — ha a jó Isten megtart bennünket, megrendezzük a cluji országos rajzkiállítást, arra küldhetel be új rajzokat. — **Török Ferike, Alba Iulia.** A sorsolásra a te neved is bekerült. Gyűjtöd e a bélyeget? Majd írd meg. — **Amaji elemi iskola, Amaj.** Nem is gondolok kicsi Maklár Viola, mennyire megörültem levelednek, de még a többi kis cimborá levelének is. Minden egyes levélkén meglátom, hogy azt vigyázattal, gondosan figyelemmel írta a gazdája. Jól tesztitek, hogy előadjátok a Kovács Nándor bácsi darabját. Sok sikert kívánok nektek. Botos Ilonka, Lénárt Etelka, Balogh Olga, Balogh Etelka, Balogh Piroska, Báthory Gáspár, Böcsy Margit, Sebestyén Magduska, Amaji. A rejtvénymegfejtés mindenikötöké jó. A sorsolásra be is kerül. A multkori rejtvénynyereményt elküldtük. Írjátok meg, hogy megkaptátok-e? — **Budaházi Zoltán, Seini.** Derék kis cimboránk vagy, Zoltika. II. elemista vagy még csak és még is ilyen komolyan foglalkozot a rejtvényfejtéssel. Jársz-e a testvérszövetségi délutánokra? De ezt nem csak téled kérjük, hanem az összes seini-i kis cimboráktól. Kamenszky Mártuska, Schilling Juci, Kovács Teruska: várjuk a beszámolókat. — **Izsák Rózsika, Valea lui Mihai.** Levélkédet örömmel olvastam. Nem csak mint levélíró mutatkoztál be, de mint rejtvény-szerkesztő is. Az új rejtvényeid jók, sorra is kerülnek, csak légy egy kis türelemmel. Az Ibn Ezra jutalmat elküldtük a megfejtésért. — **Kiss Lajos Alunis.** A postautalvány szelvénye alapján most már a rendes előfizetők közé iktattuk. A szelvény a II-ik ajándéksorsolásra bekerül. — **Nagy Loránd, Ploesti.** A küldött 138 leit és a levelet megkaptuk. A leveledre még visszatérünk. Kedves szüleidnek kellemes ünnepeket kívánok. — **Zaflokál Katóka, Satu-Mare.** A kis mese ügyes és talpraesett, lefogjuk majd közölni. Ilyen kis meséken máskor is törjed a fejed. — **Faff Lajos, Tásnad.** Levelét megkaptuk s azonnal intézkedtünk az inkasszó névjegyzék kiírásáról, el is küldtük. Hálas köszönetünk az érdekünkben kifejtett önzetlen munkálkodásáért. — **Ifj. Tódor János, Mercurea Ciuc.** Gondoltál az Uj Cimborára Jánoska. No mi is gondolunk rád. Az új rejtvények ügyesek, sorra is kerülnek idővel. Ha már nem leszel úgy elfoglalva, írd meg egy szép levelet, hadd lássam milyen szép már az írásod. — **Dibácsi Béla IV. el. ot., Cadea.** Ejnye, ejnye,

nem is tudtam, hogy bátyókad itt tanul a mi városunkban. Az ünnepek után majd látogasson meg, hadd ismerjük meg. Irod, hogy nagyon szereted az Uj Cimborát. Legjobban tetszik benne Talpas és Barnabás története, de a Nagytomdó Gergely bá' hihetetlen történetén is sokat kacagtál. Köszönöm a karácsonyi jókívánságot. Én is hasonlót kívánok nektek, kis cimborák. — **Szőcs Janika, Léva Piroska, Orendt Erzsike:** postautalvány-szelvényetek a II. ajándéksorsoláson résztvesz. — **Kövy Gyuluka, Sighet.** Nem feledkeztl meg az Uj Cimboráról, mi sem feledkeztünk meg rólad. — **Sipos Magda, Satulung, Bertalan Izabella, Tg-Săucesc, Sămi Évike, Zalău:** postautalványszelvényetek a II-ik ajándéksorsoláson résztvesz.

## DALOLJATOK KIS CIMBORÁK...

### Messze Erdély bérci közt...

Messze Erdély bérci közt van hazám  
Szeretem is ezt a földet igazán.  
Hazájával senkinek sem cserélnék.  
Másutt tudom, másutt tudom  
Ilyen boldog nem lennék.

Szép Erdélyország, te vagy az én hazám.  
Verjen Isten, ha ellened szól a szám.  
Messze, messze, hegyek alján születtem,  
A sirdomb is, a sirdomb is ott boruljon fölöttem.

Olyan ez az ének, mint egy gyönyörű hitvallás. A szülőföld, a szülőhaza iránt érzett szeretetnek a hitvallása. Legyen ez a mi hitvallásunk is kis cimborák és tanuljunk meg mindnyájan énekelni.

Dallama egy ismert szép régi dallal azonos: Magasan repül a daru szépen szól.





## FEJTÖRŐ

### Bukarest Satumare

Beküldte: Öreg göbe.

R	F
e	A
K	r
e	ó
c	n
c	Z
l	Z

Nagy Ali I. g. o. t. Satu-Mare létrarejtvénye.

—örgy, —ndrás, —éla, —lbert, —elly, —rpád, —ul  
A hiányzó betűk kitöltve és összerakva egy európai híró városnak nevévé adják.

Beküldte: Weress Zsófia, Cluj.

## Tigris ász

Beküldte: Weiss Bandi IV. el. o. t. Satu-Mare.

Fém, szerszám, égitest.

Beküldte: Rosinger Pisti 8 éves, Ginta.

32-es szám megfejtése: 1. nappali, 2. Jön a daru, meg a gólya, 3. Tompa Mihály, 4. Dóra, Orán, Ráró, Anód. 33-as szám megfejtése: Keresztrejtvény, vízszintes: 1. harmónia, 8. ek (h) o, 9. kanna, 10. ráma, 12. R R E, 13. Cár, 14. Aer, 15. (I)lona, 16. esi(k), 17. cika, 19. apuska. Függőleges: Her(kules), 2. akácos, 4. ok, 5. narancs, 6. Imre, 7. Amerika, 11. ara, 17. au, 18. ik.

Megfejtést küldtek be: Páll Bandi (32., 33.), Bálint István, Bakó László I. g. ot. (32., 33.), Kanizsai Jenő I. g. o. t., Mákó Tivadar IV. el. o. t. (32., 33.), Szőke István, Imreh Sándor és András, Krémer Józsika, Károlyi István, Valea lui Mihai-i Testvérszövetség, Jakab Dezsőke I. el. o. t.

Nyertesek lettek: Valea lui Mihai-i Testvérszövetség, Károlyi István Satu-Mare, Bakó László Szeged.

Ki találja ki megfejtések a 33-as számban: 1. A

Frusijama Japánban van Nipon szigetén. 2. Rizst termelnek: Indiában, Kinában, Japánban, Olaszországban, Egyiptomban, Braziliában és kismennyiségben hazánkban, a Bánátban. 3. A mohi pusztai gyászos-emlékü ütközet IV. Béla alatt történt a magyarok és a tatárok között 1241.-ben. 4. Traian először 101.-ben kelt át a Dunán. Az ember tragédiáját Madách Imre írta, született Alsósztrégován, 1823.-ban.

Az Uj Cimborák irkát, tollat, gummit a **HANGYA SZÖVETKEZETBEN** vásárolnak, mert szüleik is innen vásárolnak szappant, cukrot, lisztet s más élelmiszert, és fűszerfélét. Minden városban és a legtöbb faluban van ma már „Hangyának” boltja.

Iskolatáskák, bőröndök és bórdisznárak nagy választékban

**SZÉKELY ISTVÁN**

sziogyártónál, Satu-Mare, Str. M. Viteazul 28.

### KARACSONYRA

mesekönyvek, irászerk, Betlehemekhez felszerelés olcsón kapható Reizer könyvesboltban Satu-Mare, Str. Stefan cel Mare.

„Székelység” cím alatt jelent meg Suba Dánielnek egy linoleum metszetekből álló albuma. Csupa székely dolgokat tartalmaz. Ára 100 Lei. Megrendelhető: Suba Dániel, Vulcan, jud. Hunedoara.

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 L. A Családszövetség tagjainak 160 Lei és 10 Lei portó. Egyes szám ára 6 Lei. Magyarországon 12 p. Jugoszláviában 150 dinár. Csehszlovákiában 60 ck. — Magyarországi előfizetőink kéretnek, hogy hátralékos díjaikat Ferenczy Pál gyógyszerész Balmazújváros, Hajdu megye címre juttassák el. Amerikában 2.50 dollár. Képviselőnk és megbízottunk Rev. Anthony Szabó Perth Amboy 493. Amboy Ave U. S. A.

Uj Cimbora szerkesztősége és kiadóhivatala  
Satu-Mare, P. Bratianu No. 9.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSŐ.**

**SZABADSAJTÓ R. T. NYOMDABERLETE**